

вицѣтъ си нимфы (*les plus belles nymphes*) за да распали огъня на любовта въ сърцето на младого Телемаха. *Т. 103.*

Хубавѣкъ (са) *м. дм.* хорошию, красуюсь: Това момиче все повече и повече хубавѣе.—Както убива градъ цѣла нива, дѣто сѣки власт се хубавѣе, като една жлѣтица, така и тѣхъ уби и положи. *Тб. 80.* И Потоцки не щеше да се хубавѣе на своятъ шестихиледенъ конь предъ полскитѣ пани и дворянство. *ib. 105.* Тия богати мѣста оште повеке се хубавѣѣхъ (*sich verschönern*) предъ него. *Рш. 88.*

Хубавина *с. ж.* красота: Прочу се Апка Влахинка, Дури до Стамболъ коприна, Со хубавина не толко А со работа три толко. *В. 345.* Смилянине лудо дете! Смиль ти поясъ половина, Сенъ ти, лудо, 'убавина! *М. 632.* Пречула ми сѣ Ювана, Съ убавина гиздавина, Най повике со работа, На 'се-та земя сѣ пречу. *М. 77.* Изреквения коп така силно поражаваеъ насъ со необикновена-та имъ хубавина и виразителность. (!) *М. р. VII.*

Хубавъ *пр.* **Хубавичекъ** *ум.* прекрасный, красивый, хороший: Пѣмина 'е ми, мина 'е Китени-те ми свато'и Со най хубава невѣста. *М. 203.* Той залѣпн хубавичкѣ Милица. *Р. 34.* 'Убо ѣ лице избриса. *М. 242.* Лице-то му не ѣ хубаво, але черны-тѣ му очи ясны (*Обликъ сѣ не красивъ, но черные глаза ярки*). *Р. 74.* Сѣ пофали жалта дуна отъ градина-та: „Какъ мене, спроти мене по'уба' нематъ?“ *М. 21.* Хубаво врѣмя. *Л. Д. 1869 р. 73.* Малъкъ хубавъ градецъ. *ib. р. 128.* Щешъ земешъ хубавы пары. *ib. 74 р. 200.* Или за хубавы думы, или за пары. *ib. р. 206.* Езикътъ на тѣзи статийки е накиченъ съ хубави хубави фрази. *Пс. 9—10 р. 162.* Рано е ранилъ млатъ Тодоръ Въ хубава свѣта неделя. *М. 134.* Как са със тебе събрахме Хубава мѣка стигнахме, Злато отъ сребро по-много. *Д. 88, 9—11.* **Хубавъкъ** *пр.* хорошенъкий: Мѣсачкитѣ, като отеѣятъ брашното въ пощвитѣ, щатъ викнатъ едно момченци вакличко и хубавко да разбърка брашното съ свирка. *Перун. 26.* **Хубаво** *нар.* хорошо, прекрасно, красиво. **Хубавичко**, хорошенечко: Хубаво слушай мащиха, Че ѣ мащиха лоша-во. *Д. 82, 17—18.* Сѣтне фатилъ та гу (дѣволче) вѣрзалъ убаву за едно дърву. *Д. р. 142.* И таѣ о, младий юноше! кога-то избирашъ за себе си жена, отворий си хубаво очи-тѣ! *Л. Д. 75 р. 71.* Цани го хубавичко по муцуна-та. *ib. 76 р. 181.* **Хубавко** *нар.* хорошенъко: Да знаѣтъ (дѣтца-та), въ шестъ-тѣ години, да знаѣтъ хубавко да прочитатъ и да пишѣтъ. *Л. Д. 1869 р. 226.*

Хубосія *с. ж. ирон.* красота: Мари Радо, мари гиздосиѣ, Дососа ми твоята хубосія. *З. 226.*

Хубостенъ *пр.* хорошенъкий: Сърцето ми са каса, като глѣ-